

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
P1 60/2021
08.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парничном поступку тужиоца „Amiga“ DOO из Краљева, против туженог АА из ..., ..., ради накнаде штете, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Краљеву и Основног суда у Краљеву, на седници одржаној 08.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Краљеву.

Образложење

Основни суд у Краљеву, решењем П1 790/20 од 01.12.2020. године, огласио се стварно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Привредном суду у Краљеву, као стварно и месно надлежном суду. У образложењу је указао, да је утврдио да је правноснажним решењем Привредног суда у Краљеву Рео 2/18 од 27.06.2018. године, отворен стечајни поступак над тужиоцем као предлагачем, потврђено у свим класама усвајања пречишћеног текста унапред припремљеног Плана реорганизације од 30.04.2018. године, обустављен стечајни поступак над тужиоцем као стечајним дужником, укинуте све мере обезбеђења одређене решењем истог суда Рео 2/18 од 14.03.2018. године и да унапред припремљени План реорганизације није извршен, јер је рок спровођења плана реорганизације 5 година, где се поступа по том плану реорганизације и што се тиче потраживања према дужницима, као и дуговања према својим повериоцима. Затим, како се усвајањем плана реорганизације стечајног дужника обуставља само поступак стечаја који се спроводи банкротством, док се стечај наставља спровођењем реорганизације дужника на основу усвојеног и потврђеног плана реорганизације о коме мора да одлучи суд који је потврдио план реорганизације, што значи да се доношењем решења којим се поступак стечаја обуставља због извршења плана реорганизације, стечајни поступак обуставља у целости и у односу на правно лице ранијег стечајног дужника, престају све правне последице отварања и вођења стечаја или реорганизације, због чега стварна надлежност привредног суда престаје тек доношењем решења о извршењу Плана реорганизације и обустави стечајног поступка из истих разлога. Како се у конкретном ситуацији ради о спору између физичког и правног лица у односу на које је обустављен поступак стечаја због усвајања плана реорганизације стечајног дужника, не због извршења Плана реорганизације и предмет тужбеног захтева потраживање тужиоца настало из уговора од 12.12.2017. године, да

је за поступање у овом предмету стварно надлежан Привредни суд у Краљеву на основу одредбе члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова.

Привредни суд у Краљеву, није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис П 8/2021 од 28.01.2021. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између судова разне врсте. У образложењу је указао, да, имајући у виду истакнут тужбени захтев, који се односи на накнаду штете на име извршене обуке за занимање заваривача према тужиоцу, по тужби поднетој 18.11.2020. године, дакле, после усвајања унапред припремљеног Плана реорганизације и тужбени захтев тужиоца није настао из спора поводом реорганизације, да није стварно надлежан за поступање у овом предмету.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Краљеву.

Тужба је поднета 18.11.2020. године. Предмет тужбеног захтева је исплата износа од 2.000 евра са траженом каматом, све у динарској противвредности, на име извршене обуке за занимање заваривача.

Одредбом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, је прописано да, основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд. Одредбом става 3. овог члана, између осталог, да, основни суд у првом степену суди о правима, обавезама и одговорностима из радног односа, о накнади штете коју запослени претрпи на раду или у вези са радом. Одредбом члана 25. став 1. тачка 4. овог закона, између осталог да, привредни суд у првом степену суди у споровима поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја осим спорова за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја. Одредбом става 2. овог члана, између осталог, да, привредни суд у првом степену води поступак стечаја и реорганизације.

Одредбом члана 1. став 1. Закона о стечају („Службени гласник РС“, бр. 104/09, 99/11, 71/12-УС, 83/14, 113/17, 44/18 и 95/18) је прописано, да, овим законом уређују се услови и начин покретања и спровођења стечаја над правним лицима. Одредбом става 2. овог члана, да, стечај се, у смислу овог закона, спроводи банкротством или реорганизацијом. Одредбом става 3. овог члана, да, под банкротством се подразумева намирeње поверилаца из вредности целокупне имовине стечајног дужника, односно стечајног дужника као правног лица. Одредбом става 4. овог члана, да, под реорганизацијом се подразумева намирeње поверилаца према усвојеном плану реорганизације и то редефинисањем дужничко-поверилачких односа, статусним променама дужника или на други начин који је предвиђен планом реорганизације.

Одредбом члана 167. став 4. Закона о стечају је прописано да, правноснажношћу решења о потврђивању усвајања плана реорганизације у стечају, престају све

последиче отварања стечајног поступка, а у називу стечајног дужника брише се ознака „у стечају“.

У конкретној ситуацији су престале све последице отварања стечајног поступка над тужиоцем, правноснажношћу решења о потврђивању усвајања измењеног унапред припремљеног Плана реорганизације, док тужилац од туженог потражује новчани износ на име извршене обуке по тужби која је поднета 18.11.2020. године. Дакле, ради се о потраживању тужиоца за које је тужба поднета после обуставе стечајног поступка над тужиоцем, који је активни привредни субјекат, те нема основа за заснивање стварне надлежности привредног суда, због чега је за даље поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Краљеву на основу одредбе члана 22. став 3. Закона о уређењу судова.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић